PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

Organ al Uniunii de Cultură Fizică și Sport din R.P. Romînă

ANUL XVIII — Nr. 4067 ★ Marți 17 iulie 1962 ★ 8 pagini 25 bani

De sus, de la stînga la dreapta: *Iosefina Ștefănescu, Irina Hector, Liliana Borcea, Ana Boțan, Maria Constantinescu, Aurora Leonte, Antoaneta Oțelea, Iuliana Naco, Edeltraute Frantz, Elena Hedeșiu, Victoriția Dumitrescu, Constanța Dumitrescu, Aurelia Szőkő, Ana Nemetz, Felicia Gheorghiță, Cornelia Constantinescu și Constantin Popescu, Nicolae Nedef (antrenori).*

In ziua marii victorii

Ecourile campionatului mondial feminin de handbal în 7 nu s-au stins încă. În inimile miilor de spectatori aflați în tribunele stadionului „Republicii", a sutelor de mii de telespectatori și radioascultători mai trăiesc încă vii momente din finala campionatului mondial de handbal. E și firesc: cine poate uita o asemenea finală?

Au fost competiții și competiții. Nu o dată presa noastră și cea internațională au subliniat faptul că mari echipe au pierdut o cupă chiar atunci cînd toate șansele erau de partea lor. În actuala ediție a campionatului mondial feminin de handbal în 7, la început, jucătoarele echipei Republicii Populare Romîne dădeau semne de nervozitate, greșeau deseori pasele, în apărare și atac acționau parcă timorate. Spectatorii aveau impresia la început că fetele noastre luptau chiar fără convingere. Nu acesta era însă adevărul. Oricînd, în fața miilor de spectatori, în cadrul unor competiții sportive, poți să te prezinți puțin timorat. În fața unui asemenea mare examen — cine va fi campion mondial la handbal în 7? — nu este ușor să-ți stăpînești nervii, nu este ușor să rezolvi o problemă de felul: „care pe care".

Iată de ce azi ne este plăcut să vorbim de faptul că... problema „care pe care" a fost rezolvată în favoarea lor de handbalistele noastre.

ÎN FI-NA-LĂ, ÎN FI-NA-LĂ!

Vă amintiți? Chiar de la primul meci spectatorii noștri scandau: „În fi-na-lă!" Era o dorință fierbinte a maselor de iubitori ai sportului. Era o dorință a sportivelor noastre. Masele de spectatori cunoșteau potențialul de luptă al echipei noastre, cunoșteau patriotismul lor înflăcărat, puterea lor de concentrare și de aceea, — pe bună dreptate — cereau echipei noastre naționale să lupte pentru a ajunge în finala campionatului mondial.

Socoteala din tîrg cu cea de acasă nu întotdeauna se potrivește. Nu întotdeauna poți izbuti, nu întotdeauna poți realiza un lucru. În toate imprejurările însă se cere mult efort, se cere multă muncă și pasiune. Cînd jucătoarele romînce au greșit, spectatorii noștri nu s-au supărat. Dimpotrivă, le-au încurajat, le-au aplaudat.

În meciul cu R.P.F. Iugoslavia — un meci dificil pentru jucătoarele noastre — spectatorii au strigat minute în șir, echipei noastre: „Jucați calm! R.P.R. în finală!" Pur-tate pe aripile victoriei, jucătoarele noastre nu au cedat și au răspuns splendidului nostru public cu un mare rezultat — calificarea în finală. A fost un răspuns pe care handbalistele romînce l-au dat spectatorilor și prin aceasta grijii pe care o poartă regimul nostru de democrație populară tuturor sportivilor noștri, întregii mișcări sportive.

Nu pentr-o fată... pentru șapte...

(Cinicc pentru campioanc)

Nu pentr-o fată, pentru șapte
Eu versului îi pun aripă
Din miază-zi, în miază-noapte
Ocol să facă într-o clipă...

Cîntînd, să spună tuturora
Că fetele, aici la mine,
Așa cum știu să joace hora
Și handbal joacă foarte bine...

O veste duce ciocîrlia
În ziua asta estivală:
Că fetele din Rominia
La handbal, joacă în finală...

Amurgul, de cînd e pe lume,
Respectă ora de culcare;
Dar azi, a-ntîrziat anume,
Să vadă cine e mai tare...

Și romîncuțele — codane —
Se luptă, de-i mai mare dragul...
Înc-un minut... sînt campioane!
Rizînd, îmbrățișează steagul!

Au perle străvezii în pleoape
Și ochii parc-ar vrea să spună:
— Noi v-am simțit mereu aproape!
Prietenilor din tribună!

Din munți la valurile-albastre
Răsună peste tot urale
Că șapte fete de-ale noastre
Sînt campioane mondiale...

MIRCEA BLOCK

„Handbalul romînesc este cel mai bun din lume"

Interviu cu dl. Emil Horle, președintele Comisiei tehnice a F. I. H.

Cu ocazia celei de a II-a ediții a campionatului mondial feminin de handbal în 7 a fost prezent la București dl. EMIL HORLE, președintele Comisiei Tehnice a Federației Internaționale de Handbal. Oaspetele nostru este cunoscut ca unul dintre cei mai mari specialiști ai handbalului mondial. El conduce, de altfel, forul tehnic al F.I.H. și participă în această calitate la toate campionatele mondiale.

Ieri, am avut prilejul să stăm de vorbă cu dl. Emil Horle, care ne-a răspuns cu amabilitate la o serie de întrebări.

— Ați asistat și la prima ediție a campionatului mondial feminin de handbal în 7. Vă rugăm să ne spuneți care este părerea dv despre dezvoltarea acestui sport?

— Au trecut 5 ani de la prima ediție a acestui campionat și acum, cu prilejul jocurilor care au avut loc în Rominia, pot să constat că handbalul feminin în 7 s-a dezvoltat mult, a înregistrat progrese mari.

M-au impresionat în mod deosebit ritmul, viteza — mai bine spus — în care s-au desfășurat întrecerile de la București. Toate echipele care au avut în componența lor jucătoare tinere, care au știut să alerge bine, rapid — chiar și pe spații reduse —, și-au impus în cele din urmă superioritatea. Un exemplu concludent în această privință îl constituie reprezentativa R.P. Romîne. În meciul final, handbalistele romîne s-au arătat superioare în viteza de deplasare atît în apărare, cît și în atac. Sînt fericit să felicit această mare echipă, care prin jocul său a dovedit că handbalul feminin în 7, ca și cel în 11, trebuie să se desfășoare în viteză. Cînd pronunț acest cuvînt mă gîndesc la viteza de deplasare a jucătoarelor, a mingii și, în mod deosebit, la viteza cu care echipa gîndește. Este un lucru foarte important în handbalul în 7. Atîta timp cît o jucătoare nu poate să gîndească rapid, nu este pregătită să se deplaseze iute pe teren — și, nu întîmplător, ci acolo unde este mai necesar —, ea nu își va aduce contribuția la jocul echipei.

Repet, sînt fericit că în cadrul acestui campionat mondial am văzut această excelentă selecționată romînă (purtată spre victorie de un public admirabil) dar care a dovedit că este foarte bine pregătită din punct de vedere fizic, avînd posibilități mari de a se deplasa rapid în apărare și atac și făcînd proba unei foarte bune tehnici individuale. Eu cred că felul în care a evoluat reprezentativa romînă a contribuit la realizarea unei bune propagande a handbalului nu numai în rîndurile entuziaștilor spectatori romîni, dar și pe plan mondial. Noi cunoaștem din cadrul campionatelor mondiale de handbal în 11 că selecționatele romîne aveau un joc specific, bazat pe păstrarea, aș spune, un pic exagerată a mingii, pe folosirea calităților fizice. De această dată însă, am fost pur și simplu încîntați de concepția modernă de joc a echipei romîne. Apărîndu-se foarte corect, numai cu mijloace tehnice, atacînd larg, cu mingi purtate pe extreme și știind să desfășoare acțiunile ofensive și în adîncime, reprezentativa R.P. Romîne a „deschis" repede apărarea tuturor echipelor. O concepție la fel de modernă în atac a avut doar selecționata daneză. Handbalistele din echipa Danemarcei nu au avut însă suplețea, inițiativa, spontaneitatea jucătoarelor romîne. Majoritatea handbalistelor daneze s-au arătat greoaie, fără viteză.

— Care sînt impresiile dv. despre organizarea acestei ediții a campionatului mondial?

— La această întrebare răspunsul meu va fi scurt: organizarea a fost perfectă din toate punctele de vedere. Celor care s-au ocupat de această problemă nu le-a scăpat nici un amănunt. Toată lumea și-a făcut datoria cu un zel exemplar. Pot spune, fără să exagerez, că fiecare din cei ce au muncit pentru ca această ediție a campionatului mondial să se desfășoare în bune condițiuni, merită o cunună de lauri. Doresc să adaug că am fost invitat să vin în Republica Populară Romînă cu trei săptămîni înainte de a se deschide campionatul mondial pentru a constata modul cum este pregătită organizarea. Obligații profesionale m-au împiedicat să accept imediat această amabilă invitație. Însă am fost sigur că organizatorii romîni se vor strădui să realizeze lucruri dintre cele mai bune. Și sînt fericit să pot declara că nu m-am înșelat.

— V-am ruga să ne spuneți cîteva cuvinte despre arbitraje.

— Corpul de arbitri care a funcționat la această ediție a campionatului mondial a fost — după părerea mea — bine ales. Noi ne-am gîndit să invităm la campionatul mondial arbitri și din țările care nu au participat cu reprezentativele lor. În acest fel, aș putea spune că numărul țărilor participante a fost — de fapt — mai mare! M-a bucurat foarte mult faptul că arbitrii au fost bine primiți de public, cu toate că fiecare dintre ei a condus după o manieră cu totul aparte. După mine cei mai buni au fost cei premiați, adică Thorild Janerstam (Suedia), Vasile Sidea (R.P. Romînă) și Jan Slaats (Olanda). Aș dori să precizez că Comisia Tehnică a F.I.H. se ghidează în alegerea arbitrilor pentru campionatele mondiale după felul în care ei conduc meciurile internaționale și după rezultatele pe care le dau la cursurile internaționale de arbitri.

Emil Horle (Elveția)

— Ce altceva v-a impresionat în desfășurarea acestui campionat mondial?

— Doresc să felicit din toată inima publicul bucureștean, care s-a dovedit foarte entuziast. Sportul, întotdeauna are nevoie de entuziasm. Publicul din R.P. Romînă a dovedit că trăiește din plin ideea jocului de handbal. El s-a arătat obiectiv, chiar atunci cînd arbitrul a dictat sancțiuni împotriva selecționatei R.P. Romîne. Finala a fost o demonstrație care a mișcat, cred, pe toată lumea. Această minunată și spontană manifestare a publicului o consider demnă de ideea olimpică. Un asemenea lucru ar trebui văzut de milioane de oameni și, în special, de cei care se mai opun ca handbalul să fie cuprins în programul Jocurilor Olimpice.

În încheiere doresc să transmit încă o dată felicitări handbalistelor romîne, organizatorilor și publicului, care poate fi mîndru că handbalul romînesc este cel mai bun din lume.

CALIN ANTONESCU

COMPIOANA LUMII E: R.—.P.—R.

Cine n-a fost furnicat în momentele de înaltă tensiune cînd se desfășura marea partidă R.P.R. — Danemarca, cînd spectatorii scandau lozinca: „Cam-pi-oa-na lu-mii e R.P.R.!" Pe stadionul „Republicii" n-a fost nici un dirijor care să conducă masele noastre de spectatori. Ba da, a fost unul. A fost entuziasmul spectatorilor noștri. Al miilor de oameni aflați în tribune. În dorința lor ca sportivele romînce să realizeze o nouă și strălucită victorie, ei n-au precupețit nici un efort încurajînd, minut

VASILE GRADINARU

(Continuare în pag. 4-5)

În numărul de azi:

Toți tinerii pe terenurile de sport!

O pagină de fotbal

Declarații și imagini de la campionatul mondial feminin de handbal în 7

Cîteva concluzii la campionatele de atletism ale seniorilor

Ultimele știri externe